

Sygn. akt II Ka 774/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2021r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Karłowicz
Protokolant:	st. sekr. sąd. Anna Sieczkiewicz

przy udziale prokuratora Jolanty Niewęgłowskiej

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2021 r.

sprawy **P. K.**

oskarżonego z art. 178a § 4 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 30 czerwca 2021 r. sygn. akt II K 489/20

I. wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 140 zł kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 774/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z 30 czerwca 2021 r. sygn. akt II K 489/20

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	---------------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.1.1		P. K.	Wysokość miesięcznego wynagrodzenia, stabilność sytuacji finansowo-ekonomicznej oskarżonego.	Umowa o pracę z 01.09.2021 r. zawarta pomiędzy oskarżonym, a P. (...) w W.	k. 110
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.1.1.1	Umowa o pracę z 01.09.2021 r. zawarta pomiędzy oskarżonym, a P.P.H.U (...) w W.	Wiarygodny, poświadczony za zgodność z oryginałem przez obrońcę, niekwestionowany w toku postępowania.
---------	---	--

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
I.	Rażąca surowość i tym samym niewspółmierność orzeczonej kary sześciu miesięcy pozbawienia wolności oraz środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 15.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut skarżącego jest niezasadny. W ocenie Sądu Okręgowego nie sposób uznać, aby orzeczona wobec oskarżonego kara sześciu miesięcy		

pozbawienia wolności oraz środków karnych w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów i świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 15000 zł była rażąco niewspółmierna w rozumieniu art. 438 pkt 4 kpk.

Z rażąco niewspółmiernością kary za określone przestępstwo mamy do czynienia wówczas, gdy na podstawie wszystkich okoliczności mających wpływ na jej wymiar można ustalić,

że zachodzi wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzona przez Sąd pierwszej instancji a karą jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej przy prawidłowym zastosowaniu dyrektyw wymiaru kary zawartych w art. 53 k.k. i dalszych. Nie chodzi w tej sytuacji o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary, ale o różnicę zasadniczą,

która powodowałaby, iż karę wymierzoną dotychczas należałoby traktować jako rażąco niewspółmierną, z uwagi na jej surowość lub łagodność (postanowienie Sądu Najwyższego Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2020 r., sygn. V KK 382/19, wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 14 grudnia 2020 r. sygn. II AKa 106/20).

Sąd Rejonowy w Łukowie wymierzając oskarżonemu karę oraz środki karne uwzględnił w należytych stopniu okoliczności sprawy oraz kierował się w sposób prawidłowy ogólnymi dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 § 1 i 2 kk. W ocenie Sądu Okręgowego nie można uznać, że orzeczona kara oraz wysokość

świadczenia pieniężnego są rażąco niewspółmierne. Apelacja stanowi jedynie polemikę z prawidłowym orzeczeniem

Sądu Rejonowego w Łukowie przy jednoczesnym niekwestionowaniu ciężaru gatunkowego czynu przypisanego oskarżonemu i aprobachie pisemnych motywów wyroku Sądu pierwszej instancji. Aby kara mogła zostać uznana za rażąco niewspółmierną, niedostosowanie do dyrektyw jej wymiaru musi już po wstępnej analizie orzeczenia być całkowicie nie do zaakceptowania. Nieprzypadkowo przecież ustawodawca poprzedził ową niewspółmierność, o której stanowi art. 438 pkt 4 kpk, określeniem „rażąca”.

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny zgromadzonego materiału dowodowego, szczegółowo wskazał okoliczności obciążające - stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu, stworzenie realnego zagrożenia zarówno dla oskarżonego, jak również innych uczestników ruchu drogowego, popełnienie czynu po upływie miesiąca od uprawomocnienia skazania za czyn z art. 178 a § 1 kk i brak refleksji oskarżonego oraz okoliczności łagodzące - przyznanie się, jak również pozytywną opinię oskarżonego w lokalnej społeczności.

Sąd Odwoławczy po dokonaniu kontroli instancyjnej w całości podziela stanowisko

Sądu Rejonowego w Łukowie. W niniejszej sprawie przede wszystkim należy uwypuklić, że sposób poruszania się pojazdu oskarżonego wskazuje, że nie panował on nad samochodem, jechał całą szerokością jezdni, wjechał na

chodnik i uderzył w ogrodzenie posesji. Oskarżony stanowił realne i rzeczywiste zagrożenie dla uczestników ruchu. Ponadto należy wskazać na znaczną wysokość stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu, po pierwszym pomiarze wykonanym o godz. 18:13 wynosiło 1,27 mg/l, drugim z godz. 18:14 wynosiło 1,30 mg/l, trzecim z godz. 18:46 wynosiło 1,27 mg/l, czwartym z godz. 18:48 wynosiło 1,29 mg/l, piątym z godz. 19:14 wynosiło 1,20 mg/l, szóstym z godziny 19:16 wynosiło 1,18 mg/l. Stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu przekroczyło mniej więcej 5 krotnie wartość progową stanu nietrzeźwości określoną w art. 115 § 16 kk, tj. 0,5 ‰ lub 0,25 mg/l. W chwili popełnienia czynu oskarżonego obowiązywał prawomocny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. W okolicznościach niniejszej sprawy chybione są argumenty obrońcy związane z pozytywną opinią oskarżonego w lokalnej społeczności, co miałoby mieć w sprawie zasadnicze znaczenie, a także incydentalny charakterze zdarzenia, skoro niecały miesiąc przed zdarzeniem tj. 20 czerwca 2021 r. uprawomocnił się wyrok Sądu Rejonowego w Pruszkowie o sygn. II K 500/20 wydany w sprawie kierowania pojazdem przez oskarżonego w znacznym stanie nietrzeźwości. Uprzednia karalność oskarżonego za kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości, zachowanie oskarżonego bezpośrednio po uderzeniu w ogrodzenie - jak zeznał świadek „kierujący wysiadł z samochodu i powiedział, że zapłaci ile trzeba, naprawi ogrodzenie i żeby nie dzwonić po Policję, chciał żeby oddał mu kluczyki” oraz prowadzenie pojazdu w

trakcie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych obrazuje także jego lekceważący stosunek do wymiaru sprawiedliwości i porządku prawnego.

O ile samo w sobie prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości jest naganne to zachowanie oraz okoliczności popełnienia czynu przez oskarżonego są rażąco naganne. Oskarżony swoim czynem, poruszając się po drodze publicznej w stanie nietrzeźwości, stworzył niebezpieczeństwo, finalnie stracił panowanie nad pojazdem i uderzył w ogrodzenie posesji.

Słusznie Sąd Rejonowy uznał, że w niniejszej sprawie brak podstaw do zastosowania wobec oskarżonego środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, o co w apelacji wnosi obrońca. Warunkiem zastosowania tej instytucji jest spełnienie przesłanki o charakterze indywidualno-prewencyjnym: jeżeli zawieszenie jest wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. W przypadku dopuszczenia się czynu zabronionego

z art. 178 a § 4 kk powyższy wymóg dodatkowo jest obostrzony o konieczność zaistnienia szczególnie uzasadnionego wypadku – o czym mowa w § 4 art. 69 kk. W odniesieniu do oskarżonego nie może być mowy o szczególnie uzasadnionym wypadku, który przemawiałby za skorzystaniem z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania wymierzonej mu kary pozbawienia wolności. Sąd I instancji trafnie uznał,

że oskarżony nie spełnia żadnej z wymienionych przesłanek. Nie zachodzi wobec niego pozytywna prognoza kryminologiczna, a tym bardziej nie wystąpiły wyjątkowe okoliczności wskazujące na potrzebę zastosowania wnioskowanego środka probacyjnego. Postawa oskarżonego, a przede wszystkim jego rażąco lekceważące podejście do norm prawnych wskazuje, iż poprzez niewykonanie kary pozbawienia wolności nie zostaną osiągnięte cele kary.

Wymierzona przez Sąd orzekający kara pozbawienia wolności oraz wysokość świadczenia pieniężnego w kwocie 15.000 zł, zważywszy na ustawowe granice kary za czyn z art. 178 a § 4 kk kształtujące się w przedziale od 3 miesięcy do lat 5 oraz zasądzonych

na podstawie art. 43a § 1 i 2 kk świadczenia pieniężnego w przedziale od 10.000 zł do 60.000 zł są stosunkowo łagodne i zdecydowanie nie można ich uznać za rażąco niewspółmierne. Twierdzenie skarżącego, iż Sąd pierwszej instancji nie uwzględnił w należytych stopniu właściwości i warunków osobistych oskarżonego są niezasadne. Łagodniejszy wymiar kary oraz środka karnego stanowiłby nadmierną pobłażliwość, doprowadzając oskarżonego, ale również społeczeństwo do przekonania o jego bezkarności, co dodatkowo mogłoby stanowić pewne przyzwolenie na takie zachowania. Oskarżony jest młodą osobą, nie posiada nikogo na utrzymaniu, pracuje i będzie miał możliwość uregulowania należności finansowych.

Wniosek

<p>Obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat oraz wymierzenie środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 10.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność zarzutów skutkowałą bezzasadnością wniosku.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	<p>-----</p>
<p>Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z 30 czerwca 2021 r. sygn. akt II K 489/20- utrzymany w mocy w zaskarżonej części.</p>	

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wobec bezzasadności zarzutów skarżącego wyrok należało utrzymać w mocy.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem		

szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Na podstawie art. 636 kpk w zw. z art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 zł tytułem kosztów sądowych, mając na uwadze, że oskarżony osiąga stały miesięczny dochód.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia	
---------------------------------	--

Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z 30 czerwca 2021 r. sygn. akt II K 489/20.	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa	

	materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana